

Atbildētāja: ÖBB Infrastruktur AG

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 101. pants (EKL 81. pants, EK līguma 85. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka ikviens var prasīt aizliegtās vienošanās dalībniekiem atļūdzināt arī tādus zaudējumus, kurus ir radījis aizliegtās vienošanās autsiders, kurš paaugstinātu tirgus cenu apstākļos pats savas cenas par saviem izstrādājumiem paaugstina vairāk nekā to būtu darījis, ja aizliegtās vienošanās nebūtu (*Umbrella-Pricing*), un Eiropas Savienības Tiesas prasītais efektivitātes princips pieprasa šādas prasības apmierināšanu saskaņā valsts tiesību aktiem?

Tiesas (pārskatīšanas palāta) 2012. gada 11. decembra lēmums pārskatīt Vispārējās tiesas (apelācijas palāta) 2012. gada 8. novembra spriedumu lietā T-268/11 P Komisija/Strack

(Lieta C-579/12 RX)

(2013/C 71/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki tiesvedībā Vispārējā tiesā

Prasītāja: Eiropas Komisija

Otrs lietas dalībnieks tiesvedībā: Guido Strack

Jautājumi, kas tiek pārskatīti

Pārskatīšana attieksies uz jautājumu, vai, ņemot vērā Tiesas judikatūru saistībā ar tiesībām uz ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu kā Savienības sociālo tiesību principu, kas ir arī tieši noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktā un it īpaši paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvā 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem, Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2012. gada 8. novembra spriedums lietā T-268/11 P Komisija/Strack apdraud Savienības tiesību vienotību vai konsekveni ar to, kā šī tiesa kā apelācijas tiesa ir interpretējusi:

— 1.e panta 2. punktu Eiropas Savienības Civildienesta noteikumos kā tādu, kas neattiecas uz prasībām saistībā ar darba

laika organizēšanu, kuras paredzētas Direktīvā 2003/88, un it īpaši uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, un

— sekojoši šo noteikumu V pielikuma 4. pantu kā tādu, kas paredz, ka tiesības pārcelt ikgadējo atvaļinājumu, pārsniedzot šajā normā noteikto limitu, var tikt piešķirtas tikai sakarā ar kavēšanos saistībā ar ierēdņa darbību, īstenojot savas funkcijas.

Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 23. pantā paredzētās ieinteresētās personas un lietas dalībnieki tiesvedībā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā tiek aicināti viena mēneša laikā, skaitot no šī lēmuma paziņošanas, iesniegt Eiropas Savienības Tiesai savus rakstveida apsvērumus par šiem jautājumiem.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2012. gada 27. septembra spriedumu lietā T-357/06 Koninklijke Wegenbouw Stevin/Komisija 2012. gada 13. decembrī iesniedza Koninklijke Wegenbouw Stevin BV

(Lieta C-586/12 P)

(2013/C 71/11)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (pārstāvis —E. Pijnacker Hordijk, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl Vispārējā tiesa tajā ir nolēmusi, ka Komisija juridiski pietiekami ir pierādījusi, ka Komisijas konstatētajā aizliegtajā vienošanās KWS ir bijusi vadītājas loma;

— daļēji atcelt apstrīdētā lēmuma (¹) 1. panta j) punktu, ciktāl Komisija KWS ir uzlikusi naudas sodu EUR 27,36 miljonu apmērā;

— no jauna noteikt KWS uzliktā naudas soda summu EUR 27,36 – 0,5 × 17,1 = 18,81 miljonu apmērā;

— piespriest Komisijai atlīdzināt KWS pirmajā instancē un apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus, kuru apmērs jāprecizē Tiesai.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus apelācijas sūdzības pamatus.

Pirmais apelācijas sūdzības pamats

Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu un brīvības pārsūdzēt tiesas nolēmumus pamatprasības, jo pārsūdzētajā spriedumā, nenorādīdama nekādu, un noteikti ne — pārliecinošu, pamatojumu, tā pretrunīgā veidā ir ņēmusi vērā vienus un tos pašus pierādījumus gan attiecībā uz prasītāju, gan KWS un *Shell Nederland Verkoop Maatschappij B.V.* (turpmāk tekstā — “SNV”) (SNV prasība ir 2012. gada 27. septembra sprieduma lietā T-343/06 priekšmets), lai gan KWS un SNV atbilstoši apstrīdētajam lēmumam aizliegtās vienošanās ietvaros kopīgi bija viena loma.

— KWS un SNV apgalvotās aizsācēju un vadītāju lomas vērtējums Vispārējai tiesai ir jāveic to kopsakarā, proti, Komisija savā lēmumā ir konstatējusi, ka KWS un SNV kopā ir bijušas aizliegtās vienošanās vadītājas.

— Virknes pierādījumu, ko Komisija ir izvirzījusi pret KWS un SNV, pierādījumu spēku Vispārējā tiesa esot novērtējusi juridiski vāji un pretrunīgi.

— Ievērojot visu minēto, nevar uzskatīt, ka konstatētās bitumena piegādātāju aizliegtās vienošanās ietvaros KWS vienīgajai ir bijusi vadītājas loma.

Otrais apelācijas sūdzības pamats

Ar otro apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi patvaļas aizliegumu, vienlīdzīgas attieksmes principu un samērīguma principu, pārsūdzētajā spriedumā nolemjot, ka var atstāt spēkā naudas soda palielinājumu par 50 %, ko Komisija ir piemērojusi KWS tās aizsācējas un vadītājas lomas dēļ, kaut arī tā ir konstatējusi, ka nav pietiekams pamats, lai pieņemtu aizsācējas lomas esamību.

— Tā kā nevar uzskatīt, ka KWS ir bijusi vienīgā vadītāja, tas ir attiecināms arī uz naudas soda palielināšanu.

— Atstājot spēkā Komisijas veikto naudas soda palielinājumu, lai gan Komisija nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus par

vienu no abiem naudas sodu palielinājumiem apstākļiem, Vispārējā tiesa esot “atalgojusi” Komisiju par nerūpīgiem apsvērumiem apstrīdētajā lēmumā.

— Vienlīdzīgas attieksmes princips un samērīguma princips liedzot Vispārējai tiesai atstāt spēkā KWS naudas soda palielinājumu par 50 % (vismaz ne pilnā apmērā), ja paralēli notiekošajā tiesvedībā lietā T-343/06 SNV u.c. tā to ir pilnībā atcēlusi.

— Ievērojot minēto, tāds naudas soda palielinājums, kāds ir piemērots attiecībā uz KWS, ir nepamatots.

(¹) Komisijas 2006. gada 13. septembra Lēmums C(2006) 4090 par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu (Lieta COMP/F/38.456 — Bitumens (NL)).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 14. decembrī iesniedza Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Apvienotā Karaliste) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/GMAC UK PLC

(Lieta C-589/12)

(2013/C 71/12)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Atbildētāja: GMAC UK PLC

Prejudiciālie jautājumi

1) Kādā mērā nodokļa maksātājs saistībā ar darījumiem, kas attiecas uz vienām un tām pašām precēm, var atsaukties gan uz EK Padomes Direktīvas 77/388 (¹) (turpmāk tekstā — “Sestā PVN direktīva”) normas tiešo iedarbību attiecībā uz vienu darījumu, gan uz valsts tiesiskā regulējuma normām attiecībā uz otru darījumu, ja attiecībā uz abiem darījumiem kopā tas radītu tādu kopējo fiskālo rezultātu, kāds nerastos un kādu nav paredzēts radīt, ja šiem darījumiem kopā piemērotu tikai valsts tiesisko regulējumu, vai tikai Sesto PVN direktīvu?